

The cover features a background image of a stone staircase leading up a hillside, surrounded by green foliage. The sun is visible in the upper left corner, creating a lens flare effect. The title 'Menighets-NYTT' is prominently displayed at the top, with 'Menighets-' in a white script font and 'NYTT' in a large, bold, white sans-serif font. Below the title, the text 'fra Vennesla frikirke, nr. 2 2023' is written in a smaller white sans-serif font. At the bottom left, the photographer's credit 'Foto: Kjetil Løyning' is visible.

Menighets- NYTT

fra Vennesla frikirke, **nr. 2 2023**

Pastoren har ordet

Dere skal være mine vitner

For mange av oss er vitnemøte noe som gir oss noen gode minner. Som den gangen jeg reiste meg opp første gang og leste et lite bibelvers foran de andre i ungdomsflokken. Vi delte både bibelord og det vi hadde opplevd Gud hadde gjort i livene våre med hverandre.

Det er fortsatt vitnemøter blant de unge. På sommerens juniorleir i Danmark leste juniorene opp bibelvers for hverandre i en time, og hvert år er det delekveld på konfirmantleiren på Evjetun.

Jeg tror det er viktig at vi tar mot til oss og deler tro med hverandre. Jeg ber stadig om frimodighet for både for meg selv og menigheten, slik at vi skal være modigere til å dele det vi har fått med de rundt oss. Vi kan starte med å dele i menigheten, enten i gruppa di eller på gudstjenesten. Eller på søndagskveldene når vi har «Når vi kommer sammen». Da gir vi rom for å dele tro og dele Jesus mellom oss.

Så må vi be om frimodighet til å dele tro med de som ikke er i menigheten. De som trenger Jesus akkurat som oss, de som trenger et fellesskap i menigheten, akkurat som oss. Vi kan be for dem og vi kan vitne for dem. Og så kan vi også invitere dem til menigheten. Til høsten er det ny mulighet for å invitere med deg noen til Alphakurs. Kanskje du allerede nå skal begynne å «berede jorda»?

Så trenger vi å bli påminnet at vi ikke gjør dette i egen kraft.

Apg 1,8: "Dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ende."

Så la oss være frimodige vitner av det Gud har gitt oss i Den hellige Ånds kraft!

Geir Ove Bakken

Tur til Hovden med Frik og konfirmantene

Godt og vel 35 ungdommer dro, sammen med et knippe ledere, til Hovden Fjellstoge helgen 10. – 12. mars. En god del spenning var knyttet til å arrangere og reise på tur med ungdommen. Undertegnede debuterte som planlegger, reiseleder og generelt leder med ansvar på tur. Heldigvis var det en særlig skikket gjeng som tok plass i bussen, og allerede ti minutter før planlagt avreise var vi på veien. Det å ligge i forkant av skjemaet skulle vise seg å være noe kortvarig, for det viste seg at behovene er mange når de samles i en buss. Vi endte opp med å ha ikke mindre enn tre (!) dopauser på vei til Hovden.

Men, hyggelig er det å kjøre buss sammen. Mye musikk blir det også når det fyres opp to-tre bluetooth-høytalere på samme tid. Enkelte fikk likevel sove litt på bussen, men ikke lenge, for vekkes skulle det. Det fine med ungdom er at de også filmer alt som skjer, og det som filmes havner på Snapchat. Til glede for de som hadde oppgaven å vekke folk, men til frustrasjon for de sovende.

Vel fremme på Fjellstoga dukket heldigvis den mer rutinerte reiselederen pastor Bakken opp. Han var godt innlosjert på familiens hytte tjuenåtte steinkast unna. Fjellstogevertskapet serverte oppskriftsmessig taco til de reisende. Familien Hagen reiste opp i egen Caravelle og bidro med å kaste glans hele helgen. Det er en trygghet å ha en relativt høy voksentetthet når vi er på tur, og jeg er takknemlig for alle som tok seg tid til å være med.

Kvelden gikk som kvelder pleier å gå – rolig og lavmælt. I alle fall nesten. Ungdommen fikk et Gudsord for kvelden før de etter hvert fant sine egne rom. Som leder viste det seg svært nyttig å stå ute i gangen for å jage inn rastløse konfirmanter på rommene igjen. «Det er ikke meg som er streng, det er hotellets regler at det skal være ro nå.»

For de fleste ble turens høydepunkt skibakken, særlig når fjellsola viste seg i all sin prakt denne lørdagen. Tellef Myrvold og Kristian Hagen disket opp med pølser fra engangsgrillene, og Ellen Myrvold delte ut brus, klemmer og omsorgsfulle smeik som vanlig. «Systemet fungerer», tenkte jeg og var svært tilfreds med hele opplegget. Hyggelig var det også å kombinere ungdomstur med visitt av egen familie, som for anledningen var innlosjert på pastorhytta. Mindre hyggelig var det, når vi stod plantet ved grillplassen, innså at min egen datter hadde falt i bratthenget og måtte hentes av Røde Kors på snøscooter. All dramatisk til side – det gikk godt, men det ble en periode på krykker.

Kveldssamling på lørdagen gjorde inntrykk på dem som fikk mulighet til forbønn og bønnevandring. Det var faktisk ganske så stille i opp i mot femten minutter. Muligheten ble også gitt til å skrive ned noe på en lapp, for så å kaste den i peisen. En konkret handling som peker oss i retning av en nådig Gud.

Det er med stor glede jeg takker ungdommen for turen og håper at vi sees igjen neste år.

Tellef André Granås

Reportasje EC

fra HO ungdomsfestival!

Echo, vår tverrkirkelige ungdomsfestival i Vennesla, gikk av stabelen 28.-29. april. Og for en helg det ble! Med rundt 300 ungdommer til stede og 100 voksne dugnadsarbeidere var Vennesla kirke fylt opp. Her var Jesus sterkt til stede i både konserter og møter. Mange ble berørt og gikk til forbønn. Lørdags natt hadde vi nattverd og det var kø fram for å få ta del i den.

Vi var så heldige å få Thomas Neteland som hovedtaler. Han har et stort hjerte for ungdommer og et enda større hjerte for Jesus. Hans formidlingsevne og talemåte trollbinder ungdommen og er tydelig på hvilket fundament det er viktig å bygge livet sitt på.

Ellers besto helga av konserter med Ansgar Gospel Choir, Salmesus og Agape. Disse skapte liv og røre og god stemning blant ungdommene. Bilrebus med 26 påmeldte lag med direkte radiosending fra Radio Loland var som alltid populært.

Vinnerne ble kåret og mottok hvert sitt gavekort på strikkhopp i Juvet.

Vi hadde 2 seminarer. Det ene var med Thomas Neteland og det andre med Sigurd Tveit som representerte Idrett Uten Alkohol.

Jeg ønsker å rette en stor takk til alle voksne i styret fra de forskjellige menighetene for deres store iver i å gjøre en viktig jobb for ungdommen. Og jeg er like takknemlig for alle ungdommer som er med og drar i tråder for å få denne helga godt i havn. Vi er helt avhengige av deres tanker, ideer og gjennomføring. Så, tusen takk til dere også. Sist, men ikke minst, takk til de 100 dugnadsarbeiderne som står på fra morgen til kveld. Gud velsigne dere alle!

Vi ser en stor positiv effekt av det tverrkirkelige samarbeidet vi har fått til. Nå møtes ungdommene på tvers av menighetene og går på hverandres ungdomsmøter. Nye bekjentskap og vennskap er blitt til, og hos oss i Frikirka nyter vi veldig godt av det. Det er helt naturlig for oss i Echo å stå sammen alle menighetene for å kunne gi Jesus videre til ungdommen. Vi gleder oss til fortsettelsen og er spente på hvilken plan Gud har videre for Echo.

Hilsen Anne Sofie K Førde

Torleif Mjåland

Min

Jeg har vært så heldig å vokse opp i et kristent og stabilt hjem. I barndommen gikk jeg både på søndagsskole og gutteforening på Vennesla bedehus. Min far var et samfunnsengasjert menneske, og han brant for de svakeste i samfunnet, deriblant de forfulgte kristne i Sovjet og vern for det ufødte liv. Dette var med på å forme meg og mine søsken i oppveksten. Der min far ofte var engasjert med pen- nen, var min mor et godt forbilde i det å tjene andre med praktisk hjelp.

Min gode venn, Lars Kristian Jortveit, inviterte meg med på Junior da vi var i

12-årsalderen, og fra da av ble jeg væren- de i frikirka. Da jeg ble litt eldre, ble jeg med som leder i barne- og ungdomsarbeidet. Det å få ansvar som ung- dom og etter hvert å ha undervisning for barn har vært viktig for utviklingen av mitt eget trosliv.

I ungdomstiden star- tet kameratflokken min opp en bibelgrup- pe. Dette ble en viktig arena for å bli bedre

kjent med Guds ord og samtaler om bi- belske temaer med mine trosbrødre. Etter hvert ble det studier i Bergen, og heldigvis havnet flere av kameratene mine også i samme by, slik at bibelgruppa kunne fort- sette der. I dag er vi alle tilbake i Vennesla, og har innlemmet våre «bedre halvdel» i gruppa. Det er fortsatt godt og viktig å møtes i disse åndelige fellesskapene

Men troslivet har ikke alltid vært enkelt. I ungdomsårene strevde jeg mye med en uro for om jeg var frelst. Ville jeg komme til himmelen hvis Jesus kom tilbake ak-

troshistorie

kurat da jeg syndet? Med alderen har jeg forhåpentligvis blitt litt klokere og har lært meg å hvile mer i nåden. Martin Luthers forklaring til trosbekjennelsen har blitt til god trøst når jeg har innsett at jeg ikke en gang klarer å tro alene: «Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham. Men Den hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst meg, helliggjort meg og holdt meg fast i den sanne tro».

En periode hadde jeg en uro rundt tvil. Kunne jeg som kristen tvile? Lettelsen var stor da jeg oppdaget at tvil ikke er det motsatte av tro. Jeg tror Jesus valgte Tomas som disippel nettopp for å vise oss at det er greit å tvile og undre seg over troen vår.

En sorg i kristenlivet mitt er at jeg aldri har opplevd å fikse bibellesning. Jeg har ofte lest med et motiv om at jeg har ønsket å bli glad i å lese bibel, og har i store deler av livet kjent på en dårlig samvittighet for ikke å prioritere bibellesning. Men jeg har funnet trøst i musikken. Jeg opplever at mange sangtekster på en god og sterk måte forklarer troen og nåde for meg, så når jeg ikke får lest så mye som jeg ønsker i Bibelen, er det godt å høre en god sang

som minner meg om det beste budskapet som finnes på jord:

*Jeg har en venn som har gitt sitt liv for at jeg skal få leve.
Det finnes intet alternativ,
det nytter ikke å streve.
Fordi jeg lever så milevidt
ifra Guds vilje med livet mitt,
fikk jeg dommen slik lød den:
Du skal dømmes til døden!*

*Denne dommen er absolutt,
og jeg kan ikke anke.
Men når jeg innser at alt er slutt,
har Gud en frelsende tanke:
Til jorden sender han Jesus som
tar på seg både min skyld og dom,
og når han drepes uskyldig,
blir min dødsdom ugyldig.*

*Tenk, jeg skal ikke dø fordi
Jesus døde i stedet!
All min dødsangst er nå forbi,
den er byttet med glede.
Ja, Jesus, hjelp meg å klart forstå
at det livet jeg lever nå,
det er ditt liv alene,
det er deg jeg skal tjene.*

(Vidar Kristensen, 1971)

Pinse er den tredje store høytiden i kristendommen. De fleste nordmenn vet at vi feirer jul for å minnes at Jesus ble født. Mange vet at vi feirer påske til minne om at Jesus døde på korset og stod opp igjen etter tre dager. Men snakker vi med folk «på gaten» i Norge, er det mange som ikke vet hvorfor vi feirer pinse.

De fleste i vår menighet har nok god oversikt over innholdet i pinse. Her kommer likevel en kort oppsummering.

Pinse kommer av det greske ordet «pentekoste», som betyr femtiende. Jødene feiret sjabuót den femtiende dagen etter pesach (påske). Ap.gj. 2,1–4: «Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tungene som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynde.»

Jesus hadde sagt til disiplene sine at de ikke skulle bli alene tilbake etter at han var tatt opp til himmelen igjen. De skulle få Den hellige ånd. Og det er dette som beskrives i denne teksten. Folk rundt dem skjønnte ikke hva som skjedde, så Peter talte til dem.

Han forkynte budskapet om Jesus, og svært mange av tilhørerne trodde på det de hørte. Ap.gj.2,41: «De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker.» Protestantiske kristne regner pinsedag som den kristne kirkens fødselsdag.

Den hellige ånd gjorde slik at disiplene, som nå ble kalt apostler, snakket slik at alle forstod hva de sa. Det ble som et «omvendt Babel». Da menneskene bygget Babels tårn, forvirret Gud språket deres slik at de ikke forstod hverandre (1. Mos. 11, 1–9). Men, på den første pinsedagen hørte alle de tilreisende Guds ord forkynt på sitt eget morsmål, uansett hvor i verden de kom fra.

Det fører for langt å gå inn på alt hva Den hellige ånd gjør, men vi tror at Ånden er en del av den treenige Gud, og at Ånden bor i oss når vi har tatt imot Jesus. Ånden gir oss ulike gaver og utrunder oss til tjeneste for Gud. Ånden hjelper oss å forstå Guds ord.

Tradisjonelt er en hvit due og ildtunger brukt som symboler for Den hellige Ånd.

Vi tror at vi får Den hellige Ånd i dåpen. I Den evangelisk lutherske frikirke praktiserer vi barnedåp. Grunnlaget for dette finner vi i tekstene som leses ved dåpshandlingen. Matteus 28, v. 19-20: (Misjonsbefalingen): «Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Videre leses teksten fra Markus 10,13-16: «De brakte små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.»

De små barna kan jo ikke selv forstå hva dette er, men foreldrene tar valget for dem. I Josva 24,15 står det om Josva som står foran hele folket og forteller at «Jeg og mitt hus vi vil tjene Herren». Han tar valget på vegne at hele sin husstand. Det står også om de første kristne at de ble døpt med hele sitt hus.

Vi tror at i dåpen blir barnet forenet med Jesus. Foreldre, personlige faddere og hele menigheten har ansvar for å lære barnet om Jesus. Døpe og lære. Dåpen er starten på livet sammen med Jesus, og de små trenger et støtteapparat rundt seg som hjelper dem å bli kjent med Jesus. Foreldrene bekrefter ved dåpen at de vil oppdra barnet i forsakelse og tro. Forsakelse kan sies å være å gjøre valg som er «for saken», også når det handler om å velge bort noe. Hva styrker troen og hva svekker den? Hva vil vi fylle hjertet til barnet vårt med, og hva vil vi ikke fylle det med?

I Frikirken har menigheten fadderansvar og skal hjelpe foreldrene med trosopplæringen. Menigheten tilbyr møteplasser, fellesskap og opplæring tilpasset ulike alderstrinn.

Gud er den som handler i dåpen. Mange tenker at de må døpe seg på nytt i voksen alder dersom troen blir mer bevisst. Det tenker ikke vi i Frikirken. En gang døpt, alltid døpt. Dåpens pakt gjelder hele livet.

Inger Helene Engedal

Kilde: <https://fribu.no/dap/>

Andakt

av Tellef Granås

Som rørlegger blir du satt til å fikse opp i det som har med vann og avløp å gjøre. Du får en oppgave du blir bedt om å utføre, men du stiller ikke opp hos kunden iført

pysjamas og en bærepose med spaghetti og kjøttdeig. Tvert imot blir du gitt verktøy tilpasset den jobben du skal utføre. (Eller nesten alltid: «æ ska bare a å hente»). Med vernesko, hansker og arbeidsbukse på kroppen, en velutstyrt servicebil og en verktøykasse er du utrustet med de nødvendige redskapene til å utføre jobben.

Riktig verktøy er halve jobben sies det.

Vi som tror på Jesus – og det Han sier i Bibelen, og det Han har gjort for oss – har også blitt gitt et oppdrag vi skal utføre. Oppdraget er stort, det er gitt for lenge siden og det er mange som står sammen om dette oppdraget. Oppdraget lyder: «Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler».

Som rørlegger hadde jeg en bratt læringskurve, for jeg hadde snaut nok brukt en drill av noe betydning før jeg stod der med verktøykasse i hånda og skulle på jobb. Verktøyet var prima og alt lå til rette for å gjøre en god jobb. Men, faget og håndteringen av verktøyet måtte læres.

Jesus sier: «Gå derfor ut...» Jeg lært at et «derfor» betyr at vi skal spørre «hvorfor derfor»? Og «derfor» peker tilbake på det Jesus sier i forkant: «Meg er gitt all makt i himmel

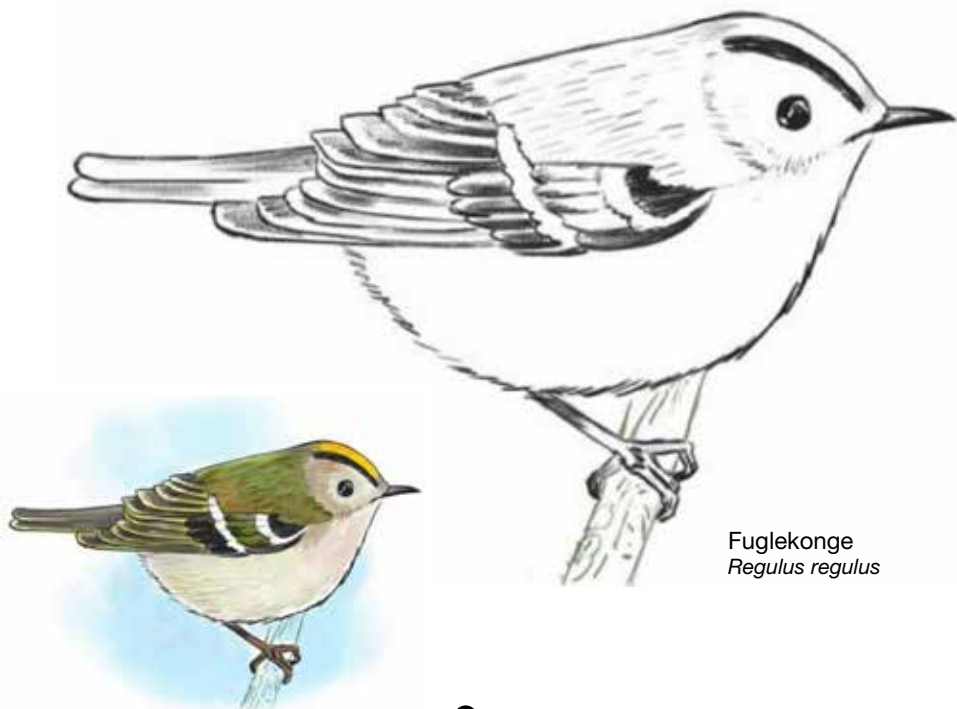
og på jord». Og på grunnlag av Jesu allmakt går vi ut. Ikke i egen makt, men i Jesu allmakt. Samtidig bæres vi også av Jesu løfte i denne befalingen om å gå ut å gjøre disipler: «Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende».

Oppdraget er stort – Jesus er større, og Han som har kalt oss har også lovet å være med oss. Og ikke minst har Han gitt oss noen verktøy til å utføre oppdraget. Ikke typisk skiftenøkkel og baufil, men noen midler.

I dåpen blir vi vist nåde, vi blir Guds barn og vi får ta imot det nye livet, helt ufortjent. Dette «verktøyet» er det knyttet store løfter til og vi gjør en bedre jobb når dåpen ligger langt fremme i panna vår. Det er riktig nok ikke et verktøy som vår egen hånd svinger, men det gjør det egentlig bare enda bedre. For dette er Guds handling med oss.

Det andre «verktøyet» er nattverden. Her gir Gud oss sin nåde i form av et lite brød og noen dråper vin. I seg selv er disse midlene lite nyttige, men når Guds ord og løfte knyttes til, er nattverden en kraftfull fornyelse for oss. Ta imot og et, ta imot og drikk – dette er for oss! Guds ord sikrer et godt grep om disse verktøyene og gir dem kraft. Guds ord er også det tredje verktøyet vi tar med på oppdraget. Det er her vi finner trøsten for oss selv, det er dette ordet vi trøster andre med og det er dette ordet som skaper selve troen.

Det er ikke småtter! Det er faktisk «ei harlikasse» vi har med oss på oppdraget. Vi må bare lære å benytte det vi har fått – fortelle andre hva vi får – hva vi har fått og hva vi stadig får.

Fuglekonge
Regulus regulus

Te bannan...

DEN HELLIGE ÅND

Har du sett en fuglekonge? Det er en fin liten fugl, lysegrønn på oversiden og så har den en fin gul, oransje og sort krone på hodet sitt. Den lille fuglen kan vi se i naturen vår.

Eventyret forteller at alle fuglene ønsket å være konge over fuglene, og det ble bestemt at den som kunne fly høyest skulle bli konge. Kongeørna var den som fløy oppover og oppover. Ingen greide å følge den, og kongeørna var sikker på å bli kongen over fuglene. Da hadde ingen regnet med en av de minste fuglene som finnes, den hadde gjemt seg under vingene til kongeørna og da kongeørna ikke klarte å fly høyere så klarte den lille fuglen å fly enda litt høyere. Dermed ble den konge over fuglene og fikk navnet Fuglekongen.

Når vi feirer pinse, minnes vi at Gud gav oss Den Hellige Ånd for å være en hjelper for oss i livet.

Kanskje er Den Hellige Ånd litt sånn som kongeørna, og så er vi som fuglekongen. I hverdagen og i livet vårt kan vi hvile under vingene til Den Hellige Ånd og da får vi ekstra kraft til å klare det som vi møter i livet vårt.

Pinsen forteller oss at i livet med Jesus, så er Den Hellige Ånd en hjelper som følger oss.

Jesus er glad i deg!

Signelill

Mathilde Wennerberg: Min sang

Sangen «**Mitt sikre håp**» betyr veldig mye for meg og har hjulpet meg veldig mye.

Tekst og melodi: Karl Einar Bøhlerengen, Karoline Neteland, Konrad Lunde, Miriam Egeli, Thomas Neteland, Thora Jonassen & Vetle Jarandsen

MITT SIKRE HÅP

Takk for at Din nåde varer evig
Jeg ser det nå
Den vil alltid holde
Den er alltid nok
Takk for at Du tåler mine tanker
Og tilgir meg
Jeg trenger Deg

Full av nåde
Kjærligheten Din
Reddet mitt liv satte meg fri
Mitt sikre håp
Full av nåde
Kjærligheten Din
Reddet mitt liv satte meg fri
Mitt sikre håp

Legger ned mitt liv i Dine armer
Hver dag jeg får
Vil jeg leve for Deg
Fra her og nå

Legger ned min uro framfor korset
Og tar imot en evig fred

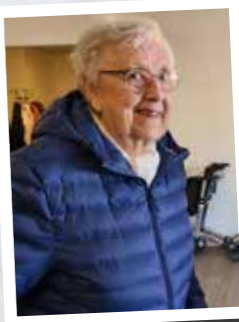
Full av nåde
Kjærligheten Din
Reddet mitt liv satte meg fri
Mitt sikre håp
Full av nåde
Kjærligheten Din
Reddet mitt liv satte meg fri
Mitt sikre håp
Mitt sikre håp

Angst og frykt forsvinner der Du er
Jesus
Tvilen blir til tro når Du er nær
Jesus
Skyld og skam må vike for Ditt navn
Jesus Jesus

Full av nåde
Kjærligheten Din
Reddet mitt liv satte meg fri
Mitt sikre håp
Full av nåde
Kjærligheten Din
Reddet mitt liv satte meg fri
Mitt sikre håp

Hva forbinder du med pinse?

Nelly Hagen:

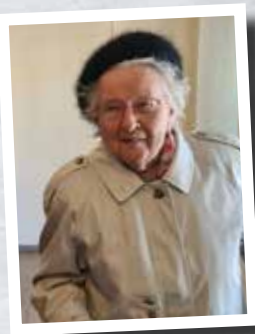
Vi feirer at Jesus fortsatt er med oss! Det er godt å bli minnet om det.

Randi Jortveit:

Den hellige Ånd kom da de alle var samlet for å be. Ånden delte seg i tunger, og alle ble fylt av Den hellige Ånd. De talte i tunger, og de

ble så frimodige. Peter stod fram og sa at dette er det som står skrevet hos profeten Joel, at i de siste dager skal jeg utgyte min Ånd. Den første pinsedag ble 3000 frelst.

Esther Beurling:

Ja, pinse, det er at Jesus kom igjen og velsignet oss alle.

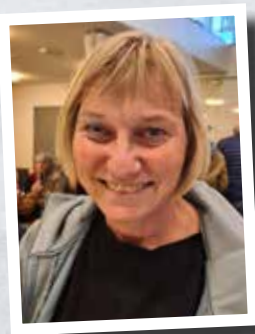

Sverre Lie:

For meg personlig, så er det Den hellige Ånd som ble utøst på pinsedag. Jeg opplever at jeg har fått del i den selv.

Ulla Try:

Pinse i stikkord: Fint vær, Den hellige Ånd, kirken og gudstjenesten.

Vårvengjøring i Frikirken

En gang i året samler diakonrådet menigheten til dugnad for å vaske ned kirken. I år var det svært godt fram møte, og jobben gikk unna med liv og lyst.

Kirken ble grundig rengjort, og det var en fornøyd dugnadsgjeng som koste seg med pizza etter vel utført arbeid. Takk til John Terje Ruenes og diakonrådet for god planlegging, og takk til alle som var med på dugnaden!

Tips til noe du kan lese, høre på eller se på i sommer

Om sommeren er det mange som har litt bedre tid. De fleste faste møter og aktiviteter har sommerpause. Da er det en gyllen anledning til å lese bøker, høre podkaster og se filmer. Menighetsnytt kontaktet Jarle Haugland i Tro og Medier for å høre om han hadde noen gode tips.

BØKER:

Rune Tobiassen: 17 grunner til at jeg er en kristen (Lunde forlag)

Rune Tobiassen er pastor i Østsida Frikirke og høyskolelektor på Kommunikasjon og Livssyn på NLA. Han trives i «Grill en kristen»-setting, hvor ønsket er å gi ærlige svar på ærlige spørsmål.

Natasha Crain: Hvordan snakke med barna om Gud – 30 samtaler om viktige spørsmål (Veritas)

Denne boka gir råd og veiledning om hvordan vi kan tilpasse samtaler til ulike alderstrinn.

Thomas Sjødin: Lyden av stillhet (Vårt Land forlag)

Thomas Sjødin har skrevet en bok om hva det kan bety å bruke litt tid hver dag på bare å være bevisst stille i en verden som er full av prat, lyder og inntrykk. I boka forteller han om møter med mennesker som har lang erfaring med stillhet, lytting og bønn.

Jarle Haugland anbefaler også de syv bøkene om Narnia. Disse hører til klassikerne. De er letteste, spennende og med mange veldig gode bilder på kristen tro mellom linjene.

For barn som liker «En pingles dagbok», kan bøkene om Franks he(m)ligheter være fine – en artig blanding av humor og kristen tro. Eller bøkene om Munken og Kula.

Frikirke ligger det mange videoer som er vel verdt å se på eller bare lytte til. De ligger under menypunktet «Undervisning».

Tro og Medier har flere gode podkaster: «**Bibelen på ett år**», 15-20 minutter hver dag, og du har hørt gjennom Bibelen på ett år. Man kan starte det året når som helst. Episodene er nummerert etter dag nr. 1, 2 osv., ikke etter dato.

Mammashjerte sin podkast er også verdt å høre, der mange ulike og relevante tema for mødre (og fedre og andre) blir utforsket. **Damaris sin podkast** kan også anbefales varmt, svært mye godt innhold om trosforvar og populærkultur.

BibelPodden kan også sjekkes ut, om man ønsker en kort refleksjon fra Kjetil Fyllingen over en bibeltekst. Et par minutter, så det er svært overkommelig, men kan være en god hjelp i daglig andaktsliv.

Unbelievable? med Justin Brierley er også verdt å bruke tid på hvis man liker å høre folk med ulik mening snakke sammen med respekt.

She Reads Truth er en fin hjelp til å få lest Bibelen temabasert og interessant. **Sarapodden** bør på listen, av jenter og for jenter.

Andre podkaster som kan utforskes er **Ordskitte med Braut & Bakke, Ole Martin og Einar leser Bibelen, og Tore og Tarjei** fra Dagen.

Hjertefyll er en podkast med Thomas og Tor Michal.

Du finner podkastene ved å søke på nettet, på Spotify eller på Apple podcasts.

Når det gjelder film, er det så mye ulik smak. **The Chosen** er jo en serie som har berørt og begeistret mange.

PODCAST: På hjemmesiden til Vennesla

Alpha er en rekke samlinger der man som deltaker kan utforske den kristne tro sammen med andre. Hver økt har et tema, et spørsmål rundt tro som er laget for å skape samtaler. Det drives Alpha over hele verden, og alle er velkomne. Over 29 millioner mennesker har prøvd Alpha i 169 land, og det har blitt oversatt til 112 forskjellige språk. Alpha-kurs er en viktig del av vårt arbeid i Vennesla Frikirke. Til høsten starter vi igjen med et nytt kurs.

Er du klar for høstens Alphakurs?

Vi oppfordrer deg til å:

•Mai og juni: BE FOR DEM

Be om at Gud må minne deg på hvem du skal spørre med på høstens Alpha-kurs. Be for dem som blir minnet om å invitere med på høstens kurs.

•Juli og august: BE DEM HJEM

Inviter hjem dem du ønsker å invitere med på høsten kurs eller inviter dem med på en gåtur eller en Frisbee-golf. Bygg relasjon!!!

•Sept.: BE DEM MED PÅ ALPHAFEST

Alphafesten gjennomføres 28. sept. Her får man en smakebit og introduksjon av Alphakurs.

•Okt.: BE DEM MED PÅ ALPHAKURS

Inviter med dem du har bedt for, bedt hjem og be dem med på høstens Alphakurs, som starter 8. okt.

GRIP SJANSEN.

Påmelding til høstens Alpha-kurs kan gjøres til kontoret i Vennesla Frikirke. Påmeldingsfrist: Påmelding innen 24. sept. til Alpha-fest og 8. okt. til kurset.

Temaene er mange utover høsten:

Er dette alt livet har å by på?
Hvem er Jesus?
Hvorfor døde Jesus?
Hva vil det si å tro?
Hvorfor og hvordan skal jeg be?
Hvorfor og hvordan bør jeg lese bibelen?
Hvordan leder Gud oss?
Hvem er Den Hellige Ånd?
Hva gjør Den Hellige Ånd?
Hvordan kan jeg bli fylt av Den Hellige Ånd?
Hvordan kan jeg få mest mulig ut av resten av livet?
Helbreder Gud i dag
Hvordan kan jeg stå imot den onde?
Hvorfor og hvordan skal jeg fortelle andre?
Hva med menigheten?

I går, i dag i morgen

Gud signe vårt dyre fedreland, og lat det som hagen bløma! Lat lysa din fred frå fjell til strand, og vetter for vårsol røma!

Lat folket som brøder saman bu, som kristne det kan seg søma!

Også i år sto jeg inntil sørveggen på den gamle kirka i bygda vår og sang denne strofa sammen med gode venner på 17.mai. Det har jeg gjort hvert år siden ungdomstida, det må være lov å kalle dette for tradisjon. Jeg tenker på hvor slitesterke ordene og versene er, de har tålt tidens tann og utvikling på en helt utrolig måte. Lite ante vel Elias Blix at salmen han skrev i 1891 skulle følge generasjon på generasjon i vårt kjære fedreland og bli en del av vår felles kulturarv. Riktignok er språket og ordene i disse salmeversene en utfordring for de nye generasjonene, men ikke verre enn at de (og vi alle) bør kunne lære og forstå hva som her formidles til oss.

Gud signe vårt dyre fedreland! Ja, vi elsker dette landet, det furete og langstrakte landskapet, og de 5,5 millionene Norwegians som bor her. Jeg tror på land og folk, på identitet og røtter og tilhørighet. Jeg tror vi mennesker grunnleggende trenger fellesskap, og å være en del av noe, og jeg vedkjenner meg dette mitt heimland. Her vil jeg bygge og her vil jeg bo. Så ber jeg også med Blix: Gud (vel)signe vårt dyre fedreland, det vil si det store fellesskapet, ikke bare meg og mitt, men det store, fargerike Norge.

Det er vår i lufta, vetteren må ryme frå vårsola! Er ikke det flott sagt på vårt eget bygdemål? «I mi skuletid sa mi at mi skolle ryme sekstime-

teren». Vinteren må gi etter for vårsola, snøen smelter, telen tine opp, ja, det kalde og frosne må springe for harde livet for varmen som nå brer om seg. For et fantastisk bilde på varmen i Guds kjærlighet til oss mennesker, og på varmen i kjærligheten mellom mennesker. Det kalde og uforsonlige feies vekk av kjærlighetens gjenskapermakt, av det nye livet som bryter fram i forlengelsen av Gudsrikets vår og livets oppstandelse.

«Tre dager dødens fange han var, før han sto opp og seiren var klar». Dette er påskens budskap til oss, og nå står pinse for døra, med livet i gave til en kald og frossen jord. Da Jesus møtte sine venner etter oppstandelsen, står det at han åndet på dem og sa: Ta imot Den Hellige (Ånd). Ta imot livet! Påske og pinse er perfekt plassert i årshjulet her oppe i nord. Livet beseierer døden akkurat i overgangen fra vinter til vår, og livskraftene sprer seg ut i en blomstrende hage og i et mylder av vekster og gode avlinger. Slik kan også vi mennesker ta vare på livet, vi må bo sammen som søsken, som kristne det kan seg søma!

«Og Norig det ligg vel langt i Nord, og vetteren varer lenge; Men ljoset og Livet i ditt Ord, det ingen kann setja Stenge». Lang vinter og polart klima kan ikke hindre vårsola sin livgivende kraft. Derfor er det også håp for en kald og nødstedt jord, for de harde hjerter og hatske mennesker, for min og din hardhet og uvilje mot det gode.

So signe då Gud den gode sæd, til grøden ein gong er moden

John Terje Ruenes

Menighets- protokoll

Vi ønsker velkommen til nye medlemmer med stemmerett

Birger Linjord
Berit Linjord

Døpte

Martine Jensen døpt 16.4.2023
Foreldre: Rikke Aanesland Jensen og
Jonas André Jensen

Døde

Birger Linjord f. 7.12.1940 d. 1.4.2023
Olaug Marie Jortveit f. 3.3.1945
d. 24.4.2023

LITT AV HVERT:

I sommer skjer det mye forskjellig. Kan-
skje noe av det passer og høres interes-
sant ut for nettopp deg?

12.-16.juni Sommerdager i Stavern

19.-23. juli 2023 VIDERE Sommer, Stavern
FHS

6.-9. juli Skjærgårds Music & Mission fes-
tival

I juli er det ulike møter, bibeltimer og andre
arrangementer på Dvergsnestangen, Kris-
tiansand feriesenter.

Menighetshelg 22. -24. september

Etter pandemien var det en stor glede å samle menigheten til en rekorddeltagelse på Menighetshelg i Vennesla Frikirke i september 2022.

Vi ønsker å gjenta dette også til høsten. I fjor var temaet at vi som menighet er Jesu kropp på jorden. Til høsten ønsker vi å ha fokus på hvordan vi kan dele troen.

Hold av datoen! Vi er godt i gang med planleggingen og kan nevne:

- Junior inviterer Menigheten til lang-kveld på fredagen.
- Helgen blir også en «velkomsthelg» for familien Helene og Erling Aasen og de skal blant annet ha seminar på lørdag under temaet «Hvordan dele tro?»
- Lørdag kveld blir det menighetsfest

Håper vi ser deg 22-24. september!

Ansatte og ledere

i Vennesla Frikirke

Bjørn Linjord
Torstein Jortveit
Alfred Voreland

Kontaktpersoner ansvarsområder:
Bygg: Bjørn Lindjord, tlf. 909 33 750

Økonomi: Torstein Jortveit, tlf. 913 10 787 torsteinjortveit@gmail.com
Omsorg/ praktisk tilrettelegging:
Elin Førde, tlf. 916 18 301
elinforde@hotmail.com

MENIGHETENS KASSERER

Lundens Regnskap AS

Veldig flott om kontoret/andre bruker de ulike kontaktpersonene. Dette for å lette arbeidet for leder og man slipper å gå via unødvendige ledd.

KONTORTID

Kontoret er vanligvis åpent tirsdager og torsdager kl 10-12, og de ansatte vil som regel være enkle å få kontakt med på telefon i denne perioden. Om du ønsker å treffe en spesiell i staben, anbefaler vi å sende en melding eller ringe i forkant for å høre at vedkommende er tilstede, og når det passer.

REDAKSJONSKOMITÉ MENIGHETSNYTT

Leder: Inger Helene Engedal
tlf. 415 14 429
ingerheleneengedal36@gmail.com

Kjetil Løyning, tlf 934 82 215,
kjetil.loyning@gmail.com
Signelill Granås, tlf 99105830
sigranas@online.no

Grafisk: eplehagen.no

I dette nummeret av Menighetsnytt har du lest om mange ulike aktiviteter som har skjedd og andre som er planlagt i fremtiden. Vi trenger at alle som går i menigheten er med å bidra til fellesskapet.

Har du lyst å ha en tjeneste, ta kontakt med staben.

Er frikirken ditt menighetsfellesskap, vil vi utfordre deg til å inngå en fast giveravtale, for å være med å bære menighetens økonomiske forpliktelser. Gå til venneslafrikirke.no og velg Bidra i menyen. Ønsker du å øke allerede eksisterende giverbeløp, eller ønsker hjelp med å opprette en avtale, ta kontakt med en av oss i staben.

Vil du støtte vårt arbeid med en ekstra gave?

Vipps til 4700 eller sett inn på kontonummer 3100.08.11400.

venneslafrikirke.no/bidra/

ANSATTE

Geir Ove Bakken, konstituert hovedpastor, tlf 975 81 005
Thomas Fagervik, musikkarbeider tlf 977 58 100
Elisa Heiseldal, omsorgsarbeider
Tellef André Granås, ungdomsarbeider Tlf: 482 87 839 E-post: ungdom@venneslafrikirke.no
Wenche Nordli, kontormedarbeider Tlf: 951 76 768 E-post: wenche.nordli@venneslafrikirke.no
Ingar L. Alheim, vaktmester tlf 901 93 323
Patrycja Jocz, renholder tlf 405 81 460

EPOST TIL KIRKA:

post@venneslafrikirke.no

ELDSTERÅD

Rolf Bjarne Eriksen (leder) tlf 911 61 563
Harald Lunden (nestformann)
Geir Ove Bakken (konst. pastor)
Kristin R Lie
Kjetil Løyning
Vegard Bakken

DIAKONRÅDETS MEDLEMMER

Leder: John Terje Ruenes